

Venerabilibus Fratribus, Patriarchis, Primatibus, Metropolitanis, Archi-Episcopis, & Episcopis universis gratiam & communionem Sedis Apostolicæ habentibus.

BENEDICTUS PAPA XIV.

Venerabiles Fratres salutem & Apostolicam benedictionem.

Vanta cura adhidenda sit, ut sacrosanctum Missæ Sacrificium non solum omni Religionis cultu ac veneratione celebretur; verum etiam ut à tanti Sacrificii dignitate cuiusvis generis mercedum conditiones, pacta, importunæ atque illiberales eleemosynarum exactiones potius, quam postulationes, aliæque huiusmodi, quæ à simoniaca labe, vel certè à turpi quæstu non longè absunt, è medio tollantur, nemo est ex Catholicæ Fidei cultoribus, qui ignoret. Verum eousque tandem progressa est, sicut non sine ingenti cordis nostri mœrore undique accepimus, nonnullorum sive Ecclesiasticorum, sive Laicorum Virorum avaritia, quæ est idolorum servitus, ut eleemosynas quidem seu stipendia propter Missarum celebrationem juxta locorum consuetudines, vel Diocesinarum Synodorum Sanctiones in subsidium alimentorum uniuscujusque Sacerdotis dumtaxat pro regionum opportunitatibus præscripta colligant, Missas verò celebrari alibi, ubi eleemosynæ seu stipendia vel consuetudine, vel Synodali lege pro singulis Missis attributa sunt minoris pretii, quàm illic, ubi accipiuntur, darentur. Id quam absolum sit atque alienum ab ipsa sive expressa, sive tacita piè offerentium voluntate, omnes planè intelligunt; nec aliter existimandum est; in illa enim potius Missas esse celebrandas quisque vult, ad quam religionis & pietatis stimulis ductus eleemosynas confert, aut in qua quispiam fortasse tumulatus est, quam in alia Ecclesia sibi prorsus ignota. Quod sanè veluti mercaturis faciendis à turpis lucri cupiditate inductum non solum ab avaritiæ suspitione & vitio, verum etiam à furti crimine, unde restitutioni subjacet, haud immune, in causa est, ut bonorum quamplurimi, ad quorum notitiam mercatura huiusmodi venit, graviter offensi, ab eleemosynis ab celebrandas Missas amplius offerendis sese abstineant. Execrabilem huiusmodi abusum alicubi sensim irrepentem detestantes Romani Pontifices Prædecessores nostri, de Consilio tum Congregationis S. R. E. Cardinalium Universalis Inquisitionis contra hæreticam pravitatem, tum Congregationis Cardinalium Concilii Tridentini interpretum decretum voluerunt, nimirum à quolibet Sacerdote stipendio seu eleemosyna majoris pretii pro celebratione Missæ à quocumque accepta non posse alteri Sacerdoti Missam huiusmodi celebraturo stipendium seu eleemosynam minoris pretii erogari, etsi eidem Sacerdoti Missam celebranti & consentienti se majoris pretii stipendium seu eleemosynam accepisse indicasset. Ea propter Vos, Venerabiles Fratres in Apostolici Ministerii, & sollicitudinis nostræ partem adscitos rogamus, & maximopere in Domino hortamur, ut custodientes vigilias super gregibus vestris, enitami, ne ea pestis amplius pervagetur, sed ut penitus extingatur. Ab avaritia enim tanquam à radice mala omnia germinant; quam quidam appetentes, erraverunt à Fide, & inseruerunt se doloribus multis. Avaritia quidem nulla potior contagio, quæ conceptam apud omnes Sacerdotalis dignitatis perfectionisque opinionem magis inficiat, evellatque. Avaritia opibus Deum posthabere, ac servire Mammonæ docens, efficit, ut Avari hæreditatem non habeant in Regno Christi & Dei. Quod si hæc in Laicis hominibus minimè toleranda, atque adeo legibus coercenda, quid in Ecclesiasticis viris, qui terrenis rebus nuntium miserunt, qui in sortem Domini vocati, qui Deo mancipati sunt? Quid non per mundana lucra, sed Altaris ministerium tam sordide, & cum sanctissimarum legum contemptu, & cum Sacerdotalis characteris dedecore in avaritiam præcipiti animo rapiuntur? Contendite, igitur, Venerabiles Fratres, quibus Christi ovium cura demandata est, non solum ut verbo & exemplo præeuntes, Christi sitis bonus odor in omni loco, unde populi vestigia vestra sequantur; verum etiam ut Ecclesiasticos primùm, deinde Laicos viros ab infectis vitiorum pascuis avertentes, per viam mandatorum Dei ad Cœlestis Ovile currere doceatis. Quoniam autem ita comparatum est, ut præsentis pœnæ metu salutaribus monitis facilius obtemperetur; per Edictum in vestris Diocesisibus proponendum affigendumque Universis notum facite, quemcumque, qui eleemosynas seu stipendia majoris pretii pro Missis celebrandis, quemadmodum locorum consuetudines, vel Synodalia Statuta exigunt, colligens, Missas, retenta sibi parte earundem eleemosynarum seu stipendiorum acceptorum, sive ibidem, sive alibi, ubi pro Missis celebrandis minora stipendia seu eleemosynæ tribuuntur, celebrari fecerit, Laicum quidem seu Sæcularem, præter alias arbitrio vestro irrogandas pœnas, Excommunicationis pœnam, Clericum verò sive quemcumque Sacerdotem pœnam Suspensionis ipso facto incurrere; à quibus nullus per alium, quam per Nos ipsos, seu Romanum Pontificem pro tempore existentem, nisi in mortis articulo constitutus, absolvi possit. Fore autem in Domino confidimus, ut unusquisque memor conditionis suæ, posthac benè consultum velit animæ suæ, nec tam salutes leges censurasque Ecclesiasticas parvipendat. Interea Fraternitatibus Vestris Apostolicam Benedictionem in populos etiam curæ vestræ commissos redundaturam peramanter impertimur. Volumus autem, ut præsentium litterarum sive exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & Sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis eadem prorsus fides in iudicio, & extra adhibeatur, quæ adhiberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die trigesima mensis Junii millesimo septingentesimo quadragesimo primo Pontificatus Nostri Anno Primo.

D. Cardinalis Passioneus.

CLAUDIUS ANTONIUS DEI ET
Apostolicæ Sedis gratiâ Episcopus ac Comes Laufannensis, S. R. I.
Princeps &c. &c.

Sanctissimo DD. N. BENEDICTO Divinâ Providentiâ Papa XIV. Hanc superius proscriptam simoniacam avaritiæ labem simul etiam penitus execrantes ac detestantes, opportunè Apostolicum Mandatum hoc circa execrabilem ejusmodi abusum synopticè promulgari, ac etiam solitis in locis affigi præcipimus, quatenus Universus Clerus tum Sæcularis, tum Regularis, omnesque nostræ Diocesis fideles ex integro ei se conformare valeant, prout ad id in conscientia omnino tenentur. Volumus pariter, ut Concionatores, Parochi, & Confessarii suas etiam in his curas conferant. Datum Friburgi die 9. Februarii 1742.

CLAUDIUS ANTONIUS EPISCOPUS LAUSANNENSIS.

Franc. Rud. Wullieret, Secretarius.